

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 725/05
14.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Rašića, predsednika veća, dr Gligorija Spasojevića, mr Sretka Jankovića, Janka Lazarevića i Gorana Čavline, članova veća, sa savetnikom Milom Ristić, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog **AA**, zbog krivičnog dela teške telesne povrede iz člana 53. stav 2. Krivičnog zakona Republike Srbije, u vezi člana 9. stav 3. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Užicu i branioca optuženog, advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Užicu K.5/05 od 02.03.2005. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, adv. AB, dana 14.03.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVANJEM žalbe branioca optuženog AA, u pogledu odluke o kazni, a po službenoj dužnosti u pogledu pravne ocene dela, **PREINAČAVA SE** presuda Okružnog suda u Užicu K.5/05 od 02.03.2005. godine, tako što Vrhovni sud Srbije, radnje optuženog AA, opisane u izreci prvostepene presude kvalifikuje kao krivično delo teške telesne povrede iz člana 121. stav 2. Krivičnog zakonika, u vezi člana 19. stav 3. Krivičnog zakonika, za koje ga primenom člana 56. i 57. Krivičnog zakonika, **OSUĐUJE** na kaznu zatvora u trajanju od 8-osam meseci, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 12.05.2002. godine do 18.07.2002. godine, dok se žalbe branioca optuženog u ostalom delu i Okružnog javnog tužioca u Beogradu **ODBIJAJU**, kao neosnovane i prvostepena presuda u nepreinačenom delu, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, optuženi AA, oglašen je krivim, zbog krivičnog dela teške telesne povrede iz člana 53. stav 2. KZ RS, u vezi člana 9. stav 3. KZ SRJ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, u koju mu se ima uračunati i vreme provedeno u pritvoru od 12.05.2002. godine do 18.07.2002. godine. Od optuženog se oduzima jedan kuhinjski nož sa sečivom dužine 13cm kao predmet upotrebljenog za izvršenje krivičnog dela.

Obavezuje se optuženi da sudu plati 3.000,00 dinara na ime paušalnog iznosa i druge troškove krivičnog postupka o čijoj će se visini posebnim rešenjem odlučiti, a sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

Oštećeni se upućuje na parnicu za ostvarivanje imovinsko-pravnog zahteva.

Protiv te presude, žalbu su izjavili:

-Okružni javni tužilac u Užicu, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odluku ili istu preinači u pogledu odluke o kazni;

-branilac optuženog, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili pak, istu preinači u smislu žalbenih navoda.

U svojoj žalbi branilac je zahtevao da optuženi i njegov branilac budu obavešteni o sednici veća.

Republički javni tužilac, svojim podneskom Ktž.866/05 od 12.05.2005. godine, predložio je da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca i prvostepena presuda ukine ili pak preinači u pogledu odluke o kazni, tako što će optuženom AA, izreći strožiju kaznu, a da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, adv. AB, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, pa je po oceni žalbenih navoda, kao i predloga Republičkog javnog tužioca, datog u napred navedenom pismenom podnesku, našao:

Pobijana presuda, ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, pazi po službenoj dužnosti (član 380. ZKP).

Suprotno žalbenim navodima Okružnog javnog tužioca u Užicu, iz opisa radnji navedenih u izreci pobijane presude proizilaze sva bitna obeležja bića krivičnog dela teške telesne povrede iz člana 53. stav 2. KZ RS, u vezi člana 9. stav 3. KZ SRJ, za koje je optuženi pobijanom presudom oglašen krivim.

O svim odlučnim činjenicama dati su dovoljni, jasni i pravilni razlozi koji ne sadrže protivrečnosti, odbrana optuženog je detaljno cenjena, kako pojedinačno, tako i u odnosu na ostale izvedene dokaze. Stoga se žalbama Okružnog javnog tužioca i branioca optuženog, da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, ocenjuju neosnovanim.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog pobija prvostepena presuda zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i u vezi sa tim se ovom žalbom ukazuje da je izreka prvostepene presude protivrečna razlozima.

Protivno navodima u žalbi branioca optuženog, presuda je jasna i razumljiva, sadrži razloge o odlučnim činjenicama iz kojih se pouzdano zaključuje kako je optuženi izvršio predmetno krivično delo i koje je sve radnje preduzeo radi izvršenja istog, a iz navedenih dokaza se vidi koji dokazi potvrđuju odlučne činjenice o izvršenju krivičnog dela i kako je prvostepeni sud cenio izvedene dokaze.

Postupajući na opisan način, prvostepeni sud nije učinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka kako se to neosnovano tvrdi u žalbama OJT i branioca optuženog.

Pobijajući utvrđeno činjenično stanje, žalbom Okružnog javnog tužioca i branioca optuženog se pobija pravilnost i ocena izvedenih dokaza i to u žalbi OJT se navodi da optuženi nije postupao u nužnoj odbrani to jest, da nema bitnog elementa istovremenosti protivpravnog napada od strane oštećenog u odnosu na optuženog, a samim tim ni prekoračenje nužne odbrane, a žalbom branioca optuženog da je prvostepeni sud pogrešno poklonio veru iskazu oštećenog i svedoka SS i SS1, a da je trebalo pokloniti veru odbrani optuženog.

Neosnovano se žalbama OJT i branioca optuženog pobija utvrđeno činjenično stanje. Na osnovu izvedenih dokaza i odbrane optuženog koje je prvostepeni sud svestrano i pravilno ocenio pouzdano se utvrđuju sve one činjenice koje su bitne za donošenje odluke u ovoj krivično-pravnoj stvari. U pobijanoj presudi je navedeno obrazloženje, koje prihvata i ovaj sud tako da se žalbenim navodima ne dovodi u sumnju zaključak prvostepenog suda da je oštećeni zadao udarac optuženom u predelu lica (kod optuženog nađeno postojanje blagog otoka na licu u predelu donje vilice, koji je mogao nastati po oceni veštaka udarcem pesnice), te da je optuženi nakon tako zadobijenog udarca potegao nož i njime naneo povrede oštećenom.

Pravilno je prvostepeni sud zaključio da je optuženi kritičnom prilikom postupao u nužnoj odbrani, dakle, da je oštećenog dva puta udario nožem, jer je od sebe otklanjao istovremeni protivpravni napad, te da je prekoračio granicu nužne odbrane, jer je optuženi imao i drugi način da se eventualno zaštiti od oštećenog, a ne upotrebom noža, te tako nije postojala srazmera između napada i odbrane, pa je samim tim oštećenom naneo tešku telesnu povredu prekoračivši granice nužne odbrane, svestan da time ugrožava život oštećenog.

Inače, žalbama OJT i branioca optuženog se ne ističu takve činjenice i dokazi koji nisu bili predmet razmatranja u prvostepenom postupku, a koji bi mogli utvrđene činjenice i okolnosti dovesti u sumnju, a koje je prvostepeni sud imao u vidu i po nalaženju Vrhovnog suda, pravilno ocenio.

Stoga je po oceni Vrhovnog suda, činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno i na takvo utvrđeno činjenično stanje pravilno je radnje optuženog pravno kvalifikovao prvostepeni sud kao krivično delo teške telesne povrede u prekoračenju nužne odbrane, pri tom dajući za to detaljne razloge, te se suprotni žalbeni navodi OJT da se radi o krivičnom delu ubistva u pokušaju ocenjuju kao neosnovani.

Iz spisa predmeta i pobijane presude proizilazi da je optuženi krivično delo izvršio 12.maja 2002. godine, kada je važio KZ RS i da je prvostepeni sud shodno tome, radnje optuženog kvalifikovao kao krivično delo teške telesne povrede iz člana 53. stav 2. KZ RS u vezi člana 9. stav 3. KZ SRJ, za koje je propisana kazna zatvora od jedne do 10 godina.

Odredbom člana 5. stav 2. Krivičnog zakonika, koji je stupio na snagu 01.01.2006. godine, propisano je da se primenjuju zakon najblaži za učinioca, ako je posle izvršenja krivičnog dela izmenjen zakon, jednom ili više puta.

Kako je odredbom člana 121. stav 2. Krivičnog zakonika, propisano da će se izvršilac za navedeno krivično delo kazniti zatvorom od jedne do osam godina, to je po oceni Vrhovnog suda, navedena odredba blaža za optuženog. Stoga je shodno odredbi člana 5. stav 2. KZ, valjalo povodom žalbe, a po službenoj dužnosti, prvostepenu presudu preinačiti, u pogledu primene krivičnog zakona i radnje optuženog kvalifikovati kao krivično delo iz člana 121. stav 2. KZ u vezi člana 19. stav 3. KZ.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, a po žalbama OJT i branioca optuženog, Vrhovni sud je našao da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve okolnosti od značaja za odluku o kazni, a koje su navedene u pobijanoj presudi.

Međutim, zbog manje zaprećene kazne za krivično delo iz člana 121. stav 2. KZ, a imajući u vidu i navode branioca optuženog, da olakšavajućim okolnostima nije dat odgovarajući značaj, to je po oceni Vrhovnog suda, izrečena kazna veća nego što je nužno i opravdano sa stanovišta svrhe kažnjavanja. Stoga je Vrhovni sud, dajući utvrđenim okolnostima onaj značaj koji u slučaju optuženog zaslužuju optuženom primenom člana 56. i 57. KZ osudio na kaznu zatvora u trajanju od osam meseci, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru (član 63. KZ), koja je srazmerna krivici optuženog, te da će se njome postići svrha krivične sankcije iz člana 4. KZ i svrha kažnjavanja propisana članom 42. KZ.

Vrhovni sud je stoga žalbene navode OJT o izricanju strožije kazne optuženom, ocenio kao neosnovane, pogotovu što se u toj žalbi ne navodi ni jedna konkretno otežavajuća okolnost koja bi opravdala takav predlog.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 388. u vezi člana 391. ZKP, Vrhovni sud je odlučio, kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednika veća

sudija,

Mila Ristić, s.r. Slobodan Rašić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

an